

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Historia Scholastica Magistri Petri comestoris sacre
scripture seriem breuem nimis [et] obscuram elucidans**

Petrus <Comestor>

Argentine, 1503

VD16 P 1829

De labore rebecca i[n] p[er]tu gemino[rum] ca. Ixv.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30892

Libri Genesis

quā cōpegit de greco in latīnū ex translatio
ne, lxx, et translationibꝫ aliorꝫ. Que quia for
te nō īde magis vīsa est: apposuit manū ut
puram faceret de hebreo in latīnū: quā non
habem⁹ nisi in, tū, p̄b̄tis. Uel forie pōt dī
ci⁹ ista nostra sit illa vulgata q̄ miraculose
inuenta est b̄erosolymis.

De oru regnoꝫ. Ca. LXXXI.

XII. XI. abrae

a mortu⁹ est H̄n⁹: cul⁹ vxor semī
ramis: ut post eū regnare pos
set p̄prio filio quē suscep̄at ex nīno nup̄fī: et
ex eo filiū genuit: q̄ et babyloniā ampliavit.
Anno abrae, lxxv, sc̄tā ē ei repp̄missio. An
no eius, lxxvi, natus est ei hismael. Anno
eius, c. natus est et isaac. Anno eius, cxix, mortua
est sara.

Allud incidentis. Ca. LXXXII.

XIIII. XIIII. regnū

e assyrioz: āno, xv. saruch proauis
abrae sub belo: et cucurrit vſq; ad
annū septimū ozi regi: inde p̄ annos mille,
et cccalij,cccc, et duos, p̄ reges, xxx, et viij, vſq;
ad sardanapallū: q̄ p̄mus puluinaria ad
inuenit. Post quem translatū est regnū ad
medos. Regnū aut̄ sicioniorꝫ ab āno, xxiiij,
nachor aut̄ abrae exortū est sub engialo: al's
egialeo: et cucurrit vſq; ad annū, xxij, beli sa
cerdotis et iudeic⁹ israel per annos, dcccclxxi,
et p̄ reges, xxxi, vſq; ad zeusippum. post quez
sudicauerunt sicioniam sacerdotes charni.
Sicionia aut̄ est regio que prius apia: post
peloponensis dicta est. Vſq; ad abraam v̄o
lam fuerant in egypto, xv, dinastie. Dinastia
summaraz potestatem
egyptiū dicunt. Et na
tūitate abrae, dīna
stia, xvij, obtinue
runt thebel, xvij, pa
stores reges siccova
ti, xvij, thebeli v̄l' thi
opolitani qui et p̄ba
raones p̄ reges, xvij.
Variate quoq; sunt
dinastie de generibꝫ
quorundam regum
ad alia sepe trāfēn
tes vſq; ad cābilem
filiū cīl sub q̄ p̄mo

gse ip̄auerūt egypto cīpallores prouincie
theotonice terre: licet
multe sint adiacentes. Et sicut in istis dicitur
est: ita intelligit in aliis,

De morte hismaelis, Ca. LXV.

XIII. quoq; is

v macl, cxixij, annos et mortu⁹
est: tradit illū hebrei disinter
ria mortu⁹ fuisse coram cunctis fratribꝫ suis
id est coram filijs suis adhuc viventibꝫ obiit.
Habitavit posteritas eius ab euila vſq; sur.
est vero euila india: ab euila nepote noe sic dī
cta. Sur autem est solitudo inter cades et ba
rah: extendens desertum vſq; ad mare rubrum
et egypti confinia.

De labore rebecca in partu geminoꝫ

Caplin, LXVI.

XIV. Isaac prosequi

d tur historia Isaac, xl, annoꝫ erat
cū duxit rebeccā vxorē: que inuen
ta est sterilis longo tpe. Sciens autem Isaac
patri suo factam p̄missionem seminis multi
plicandi per ip̄m oravit dominum ut quod
pmiserat impleret. Et concepit mulier ha
bens duos in utero. Sed cū vicina eēt par
tu: collidebantur in utero eius paruuli. lxx:
interpret̄ posuerunt, ludebant vel calcitra
bant Aquila: cofringebant. Symmach⁹: in
sufficie ferebant: in similitudine nauis legiti
mo pondere carentis. Duebantur cū mis
trum pueri: ut vicissim alter prior altero vide
retur posse prodire ad ortum. Non p̄ exilitas
te vteri materni quasi vix geminos caplen
tis intelligendū est hoc accidisse ut q̄busdaz
vīsum est, sed tñ ex voluntate dei sā demon
strantis in nondū natis: qđ futurum erat in
adultis: p̄mo genitūram sc̄t quā alter habuit
p̄ naturam: cēssisse alteri p̄ gratiam. In poste
ris etiam eoz futurā dissensionem tam tūc si
gurabat. Credit̄ em̄ in utero iam tūc sanctifi
catus fuisse Iacob: et in h̄ motu p̄figuratōm:
quia nō esset p̄sensus christi ad belial. Ha
ter vero grauiiter afflita noller concepisse et
fere desperans de partu perrerit ut cōsuleret
dominū. Tamē quia nō locus consulēdi do
minū nec modus nec p̄ quos cōsuleret do
minū adhuc legitur institutū forte ad mōtē
morū vbi abraam altare fecerat domī tuīt,
et imolatis hostiis substratis pellibꝫ, earū in

Historia

cumbens p somniū accepit oraculū. Forte more gentiū quem viderat in parentib spē ciem lauri quā tripodem dicit capiti supposuit: et ramis arboris q agnus castus dicit in cubitu: vbi vissōes capiti pbantasticas dor milens non sentiret. Ull adhuc viuentē mel chis edeb̄ cōsuluit. Quocūq autē modo fecerit: responsū accepit a dñō. Due gentes sunt in utero tuo, id est patres duar̄ gentiū que inter se post diuidentur et pugnabūt: sed et maior serulet minori. Qd de paruulis neq; dicitum est: cum semper maior puerit minor sed d populis. Idumei em qui de esau fuit erāt: tributarij erāt dauid qui de iacob. Filius forte intelligat esau seruisse iacob dū p secutus est eum: vt lima cōfert ferro, fornax auro, flagellū grano. Cum ḡduos peperisset: q̄ p̄or egredīs ērufus erat: et tol in modū pellis hispidus: dicitus est ob hoc seir. Hebrewi em seiron capillaturā dicit Dicitus est: p̄to noie esau. id est fortis. Protinus alter egredīs: plantā fratrī in manu tenebat quasi retrahere volēs fratrem a p̄mogenitura et ob h̄ dicitus est iacob. id est supplantator. Secagenari ergo erat isaac q̄ nati sunt ei paruuli. Vndebar ḡabraam: et adhuc quindecim annos supuixit Abraam em p̄ter, et annos quos vixerat nato isaac. restabat adhuc abrae, xv. anni ad vitam. Hoc ideo diximus q̄a Joseph sic ait. Porro et p̄ morte abrae p̄cepit vror̄ isaac et. Mortē el forte appellās: q̄ iam penit effetto corpe generare desit. Ipe em tēlre non esse dicit p̄ recapitulationem indicat.

Tertium incidentis. Ca. LXXXVII.

Doro eodem an-

p no q̄ nati sūt gemini isaac regnū argiuor̄ exortū est sub inacho patre illidī p̄mo rege. Eucurrit at v̄sq ad annum, xij. delbore et barach iudicū israel. Durauit autē v̄sq ad ultimū acrisium per reges xiiij. et annos, deliij, alij, lxiij. Perleus vero cū non interfecisset sponte acrisium: m̄ timens reliqt argos: et trāstulit regnū ap̄d micenas. Si legeris in historijs regnū h̄ p̄cessisse ab inacho v̄sq ad telenū: intelligit posteros de genere inachi v̄sq tēregnasse: et datū regnū danao q̄ non erat de genere regio.

De venditione p̄mogenitor̄ esau.

Caplin, LXXXVIII.

Doro cuj adole-

p uissent filij isaac: fac̄ ē esau re-
nator: et iacob agricola et pastor
i tabernaclo habitauit. Pat̄ diligebat esau
tum quia p̄mogenitus erat: tum quia de ve-
natione eius libēter vescēbatur. Mater ho-
dilegabat iacob: tum p̄ simplicitate: tum pro
dei inspiratione. Factū est autē cū coxisset iac-
ob pulm̄tū lenticule. Esau lassus rediit ab
agro: et ait. Da mihi de coctione bacrufa: qz
opido lassus sū. q. d. Esurio: nec p̄ lassitudine
sufficio mihi pulmentū parare. Cui dicitur iac-
ob. Vende mihi p̄mogenita tua. Esau par-
uipendēs p̄mogenita se moriturū nisi come-
deret in instanti putans: dedit ei p̄mogenita
p̄edulio lētis. Et surauit talē vēditōem ra-
tā se habitūrū: et q̄ lenticula fulua est: hebrai
ce autē edom a quo postea dicitur ē regio idu-
mea. Erāt autē p̄mogenita q̄dam dignitates
q̄s habuerūt p̄mogeniti i cognatiōib sūt v̄s
q̄ ad aaron. Habebat em p̄mogenitus ve-
stem specialē qua in duebat tēm i sacrificio of-
ferēdo: et receptur̄ finalē benedictionēz a pa-
tre. Ipe in solennitatib in cōuiūjs benedic-
tebat minoribz: et in his duplā ciboz portioz
nem recipiebat. Tradunt etiā q̄ in diuīsione
hereditatis similiter in duplū reciperet.

De descensiū Isaac in geraris.

Caplin, LXXXIX.

Rta autē fame

o dum vellet ire isaac i egyptū ex-
cepto dei remāsit in geraris: et
ob amicidī abrae recept̄ ē abimelech: et ad
exēplū p̄is dixit de vror̄ sua: soror mea est.
Forte post plurimos dies vidi abimelech
p̄ fenestrā isaac locatē cū vror̄ sua: et accessis-
to ait. Quare iposui
stnob. Et ē h̄ ipone
re p̄bū absolutū. i. v.
posturā. i. dolū face-
re. Et ē sensus. Qua-
re nos decepisti. Cur
mētit̄ es: sororē tuā
esse. Potuisti super
nos inducere grāde
malum: si q̄s cognouisset vror̄ tuā: liberam
aviro reputans. Et ait ad p̄lm sū. Qui tec-
gerit hoīs hui vror̄: more mortis. Semel
nauit isaac in terra illa: et inuenit centuplum

